Löpnummer	21
1980 -02- 18	

INTERN
UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHÅLLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utges av Riksorganisationen UFO-Sverige.
Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,
Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.
Redaktionens telefon: 0224/ 17771
Tryckning och distribution: Leif Andersson,
Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33
Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgirokonto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Några rader nu när Thorvald av personliga och familjeskäl helt lämnar det aktiva UFO-arbetet. Han lämnar nu både Köpings UFO-förening, arbetet med UFO-Information och UFO-Sveriges rapportcentral.

Ett STORT T A C K

Till Dig Thorvald Berthelsen för det effektiva arbete Du nedlagt för UFO-Sverige under flera års tid. Verksamheten har gått framåt betydligt genom din handfasta medverkan och trovärdigheten för UFO-saken har förbättrats betydligt hos allmänheten (även attityden) genom att Du haft förmågan att ge väl avvägda och sakliga uttalanden för press och annan massmedia och dessa uttalanden har ej varit präglade av låsta eller personliga åsikter i UFO-frågan, utan de har väl överenstämmt med UFO-Sveriges stadgar och målsättning. En saklig behandling har fört upp UFO-frågan på en seriös nivå i debatten mycket tack vare detta , och Du har hållit en fin kontakt med pressen genom åren. Rapportcentralen har också kunnigt och säkert skötts.

Många är de UFO-Sverige anslutna grupper som Du hjälpt till att starta upp och komma i gång med sin verksamhet. Din styrka har också varit att smidigt kunna hålla samman UFO-Sveriges grupper inom organisationen trots de splittringstendenser som genom åren förekommit, och det blir nu en utmaning för oss andra att fortsätta arbetet så att organisationens arbete krönes med nya framgångar.

Även utbildningen av fältforskare vid Lersäter, har vi Dig att tacka för, och dessa kurser har betytt en hel del för UFO-Sveriges utredningar och - även tilltron till dem - dessutom har Lersäterskurserna varit en viktig träffpunkt som betytt mycket för kontakten och sammanhållningen bland de aktiva inom organisationen.

Ett tack också för det - många gånger dygnet runt - arbete som Du nedlagt i anslutning till varje lyckad genomförd riksstämma.

Ett uppriktigt Lycka Till med nya uppgifter och tack för flera framgångsrika år för UFO-Sverige.

Hälsningar från grupperna i Nyköping, Enköping, Sala, Västerås, Hallstahammar, Kiruna, Stockholm, Lund m.fl. grupper samt Carleby och Stig Aggestad, och många, många fler vänner ute i landet.

VALBEREDNING

Västerås Tvärvetenskapliga Förening är valberedning vid UFO-Sveriges Riksstämma 1980. Vi vill därför att alla lokalgrupper sänder in sina förslag till oss snarast möjligt.
Vi vill ha förslag på följande.

1. Önskad lokalgrupp i första hand som Centralgrupp.
2. Önskad lokalgrupp i andra hand som Centralgrupp.
3. Förvaltare av stödfonden.
4. Två revisorer och en suppleant.
5. Valberedning för 1981

Vi förväntar oss svar från alla lokalgrupper inom UFO-Sverige och dessa skall insändas snarast till:

Västerås Tvärvetenskapliga Förening
Box 130 24
720 13 VÄSTERÅS

NORSK UFO-CENTER

utger specialhäfte om händelserna vid Namsenfjorden.

Vem gjorde de märkliga trekantiga avtrycken i strandkanten av Namsenfjorden?

Vad var den ljudlösa, bussliknande föremål som skogvaktare Lorentz Johnsen såg störta i fjorden?

Vad var det för flygande föremål som förföljde bilar och riktade kraftiga strålkastare ner mot Namsenfjorden?

Var det samma föremål som gjorde de gigantiska, oförklarliga avtrycken, - och som satte TV-sändaren i Bangsund ur funktion och var det samma föremål som svedde yttermålningen på en husvägg i Sundsvannet?

Och var för slags flygande inrättning var det som militärkapten Erling Bakke observerade på nära håll från sin sommarstuga vid Namsenfjorden?

Dessa hittills oförklarliga händelser har Norsk UFO-Center nu samlat i ett nytt specialhäfte, som var och en kan skaffa sig så länge lagret räcker.

Häfter är i A4-format, med nio text-sidor och två foto-sidor. Det är tryckt på ett professionellt tryckeri och har limmad rygg.

Den som vill anskaffa sig den samlade berättelsen om avtrycken vid Namsenfjorden och händelserna med möjlig relation till dessa, bör snarast göra det genom att sända in 30 NKr. till

Norsk UFO-Center, Postboks 2119
7001 Trondheim NORGE

Posgirokonto: 34 69 57 (Beloppet inkluderar porto)

OBS: Var vänlig märk talongen "NAMSENFJORDEN"

+----------+

SVENSK UFO-80

Västerås Tvärvetenskapliga Förening har i de två sista nr. av IUSI framställt önskan om att få låna utställningsmaterial till UFO-80. Det är beklagligt att inte en enda förening inom UFO-Sverige har hört av sig.
Vi vet av gammal erfarenhet att det finns en del material ute bland oss, detta syns ju som alltid vid riksstämmor o.dyl. där brukar allt komma fram.

Nu sista chansen till Er som är intresserade av att få vara med. Ni måste höra av Er senast den 28 april för att få vara med. Är det ingen som har hört av sig, måste VTF se sig nödsakad att söka hjälp inom någon annan organisation och detta tycker vi är för dåligt.

Adressen är: Västerås Tvärvetenskapliga Förening
Box 130 24
720 13 VÄSTERÅS

+----------+

UFO-SVERIGES RIKSSTÄMMA

DEN 22/3 1980 SANDBROSKOLAN ENKÖPING

PROGRAM:

14.00—14.15	**Öppningsanförande av UFO-Sveriges ordf. Birgitta Andersson.**
14.15—14.30	**UFO-Sveriges grundare C.A. Jonzon talar.**
14.30—15.00	**Dir. Gösta Carlsson *"Pollenkungen"* "Mitt möte med rymdvarelser".**
15.00—15.45	**"Forntida gåtor" *(stillfilm)***
15.45—16.30	**Kaffepaus.**
16.30—17.00	**Professor Jens Tellefsen "Fysiken och Ufologin — vart står vi?"**
17.00—17.45	**Ing. Henry Svensson "Ufologi och Demokrati".**
17.45—18.30	**Rymdjournalisten Eugen Semitjov "Framtiden i rymden".**
18.30—19.30	**Fråge- och Debattpanel.** *(Frågor kan lämnas skriftligt)*
19.30	**Riksstämman avslutas.**

Rökning förbjuden inom skolans lokaler. Försäljning av kaffe, the, läsk, smörgåsar m.m. i skolans cafeteria.

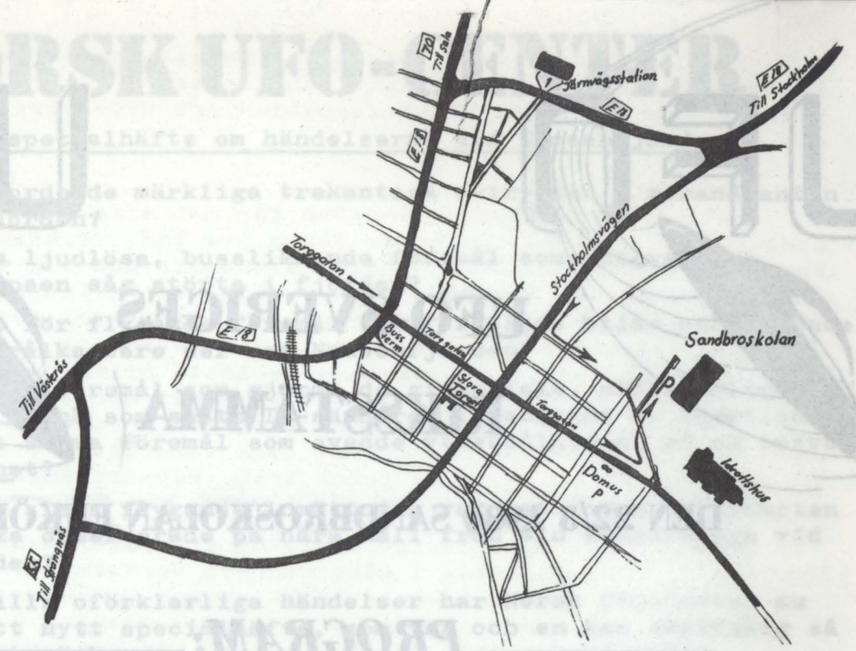

INTERN DEL KL: 10^{00}.

Den Interna delen börjar Kl: 10.00. Plats Sandbroskolans aula. Ovanstående karta visar var skolan ligger och hur Du kommer dit. Goda parkeringsmöjligheter finns i anslutning till skolan.

FÖRKÖP

Deltagare som reser långt och inte vill ta risken av att komma till en fullsatt lokal, kan beställa biljetter i förväg t.o.m. den 10 mars på följande sätt. Beloppet för önskat antal biljetter (25:- st) inbetalas till postgirokonto 46 41 29 - 6. Enköpings UFO-förening. Spar noga inbetalningskvittot som ni får på posten vid inbetalningen. Detta utbytes mot biljett då ni kommer till riksstämman. Skulle biljetterna vara slutsålda returneras pengarna. Skriv tydligt.

Beträffande försäljning inom lokalerna:
De föreningar som önskar sälja något under riksstämman torde ta kontakt med oss på tel: 0171/30549.

RAPPORTCENTRALEN

STIG AGGESTAD
BRYGGARTORPSGATAN 4
633 58 ESKILSTUNA

NY ADRESS:
TEL:016/134957

CHECKLISTA

För Fältundersökningar

Signaturen DRAM i Stockholms UFO-förening har här satt ihop ett förslag till en checklista för fältforskare. Det är nu meningen att ni som tycker att det kanske fattas något väsentligt eller att något mera bör vidtagas vid en platsundersökning. Lämna Ert bidrag till Red på IUFOI. Sen kompleterar vi nedanstående checklista med era förslag.
Alla bidrag är viktiga för att en så noggrann undersökning som möjligt skall kunna utföras.

ALARMERING				
ÅTGÄRD	OK	UTRUSTNING	OK	ANVÄNDNING
Alarmering av UFO-nätet		Telefonlarm PR-radio Kortvåg/amatörlänken		Till larmcentralen Lokalt radiolarm Radiolarm på riksnivå
AVGRÄNSNING AV FYNDPLATS				
Avgränsning av fyndplats		Plastlina, orange gul, hörnpinnar skyltar		"AVSPÄRRAT OMRÅDE"
PROVTAGNING				
ÅTGÄRD	OK	UTRUSTNING	OK	ANVÄNDNING
Mätning av radioaktivitet		Geiger-Müller räknare		Gå över det avspärrade området
Insamling av prov				
Vätska		Filterpapper Plastpåsar Lackmuspapper		Sug upp vätskeprov lägg i förslutbar påse. Syra/Bas reagens
Fast ämne		Plastbehållare plastsked Pincett, plast		Lägg i prov, förslut. Engångsanvändning -"- -"-
Metaller Magnetiska Omagnetiska		Metallsökare Provmagnet		Lokalisera, markera
Avgjutning		Gipspulver Vatten Blandningskärl Omrörare Regnskydd:Plastskynke		Skydda avgjutningen mot regn och markera läge
Skydd				
Personligt Provplats		Skyddshandskar i plast, Regnskydd presenning		

DOKUMENTERING

ÅTGÄRD	OK	UTRUSTNING	OK	ANVÄNDNING
Dokumentering av fyndplats		Rutpapper, kom- +pass, Måttband 5m Mätlina 25m Tumstock Markerings- pinne för referenspunkter		+Läggin syftlinjer Knutar på 10 och 20m Gul, Gul/svart eller orange.
Skiss över av-gränsat område		Markeringsflaggor lösa flaggor utan text. Spritpenna, bred		På varje provställe För udda rext För märkning av prover
Foto över fynd-platsen		Kamera Näraggregat Lins 1 " 2 " 3 Stativ 1 " 2 Blixtaggregat Reservblixtar Batterier Ficklampa		
Dokumentering av åtgärder		Fickminne Kasett		Överföres till Protokoll
Upptagning av vittnesberättelser		Bandspelare Kasett		Överföres till Proto- koll.

****

MOTIONER

Som alla vet är det snart dax för Riksstämma igen och inför den brukar vi presentera från lokalgrupperna inkomna MOTIONER. Jag vill bara påminna om att sista datum för emottagande av motionerna är den 22 feb.-80. Motioner som kommer senare får stå över. Hittills har det inkommit en motion som vi presenterar här nedan.

Motion till Riksstämman 1980 i Enköping
Enköpings UFO-förening får efter beslut på möte översända nedanstående motion till Riksstämman.

M O T I O N
En krona av den lokala medlemsavgiften (per medlem) skall gå till UFO-Sveriges stödfond.

Enköpings UFO-förening

Aaro Laine
Aaro Laine
ordförande

Höjdvinkelmätare

Här kommer ett bidrag från Stig Olsson i Vetlanda. Det är ett förslag till en höjdvinkelmätare. Detta kan kanske vara en idé-spruta för fler som sitter inne med "hemligheter" om hur man tillverkar billiga hjälpmedel för exempelvis som i detta fall astronomiska studier. Det finns massor av saker man kan bygga själv utan större kostnader.
Denna höjdvinkelmätare kostar ca 20-25:- i tillverkning och man behöver bara sådana saker som alla kan få tag i utan större ansträngning. Man behöver:

Ritsa en linje i mitten

1. Plastlinjal (bokhandel)
2. Gradskiva (bokhandel)
3. Skruv 2x15 mm + muttrar (Järnhandel)
4. Vattenpass i plast liten modell -"-
5. Libell = Vattenpass-glas

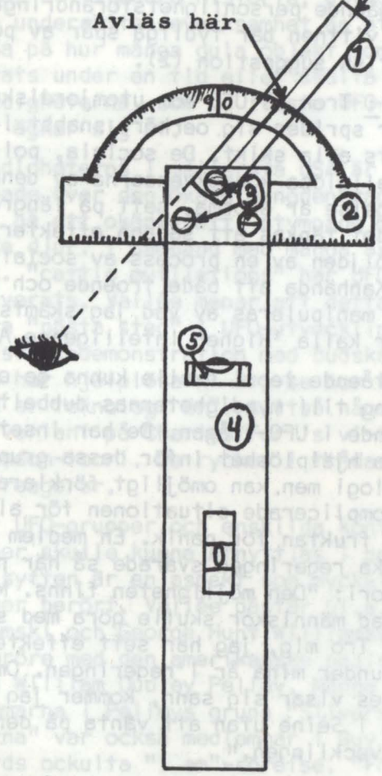

Intressant konsumentrapport från Brumunddal

Ät fisk enligt "Roger-metoden"!

Brumunddalen, fredag.

I ett cirkulär till våra röstberättigade medlemmar upplyser distriktsveterinär Roger Juverman, Brumunddal, att kvicksilverhaltig fisk kan bli ätlig efter följande arbetsoperation:

1. *Fäst ett snöre runt stjärten.*
2. *Häng fisken i kylskåpet med huvudet nedåt.*
3. *Sätt kylskåpet på max.*
4. *Kylskåpets kyla medför att kvicksilvret sjunker ned i fiskhuvudet.*
5. *Huvudet avskäres därefter, och fisken är välsmakande och ofarlig.*

Familjer som är sugna på fisk, men som inte disponerar kylskåp, kan självfallet förtära kvicksilverhaltig fisk intill 0,8 milligram. Konsumenterna måste vid sådana tillfällen räkna med en del köldrysningar under matsmältningsprocessen, framhålls det i konsumentrapporten från Brumunddalen.

Källa: Fläklypa Nyheter.

RECENSIONER

KÄLLA: AFU-BLADET NR 16

EN VISION AV 80-TALETS UFOLOGI ?

UFO-litteratur från hela världen kommer i en ständig ström in till AFU:s arkiv - det mesta återupprepningar med sorgligt låg kvalitet. Av tio böcker är vanligtvis en - kanske två - läsvärda. Ibland dyker det upp böcker av tämligen hög kvalitet men det är ytterst sällsynt att de också blir epokgörande eller ideologiska vägröjare. Keels "Operation trojan horse" (1970) och Vallées "Passport to Magonia" (1969) räknar jag hit. De förebådade 70-talets ufologi.

Efter att ha läst "Messengers of deception", Jacques Vallées senaste verk, är jag böjd att påstå att vi här har en bok som visar vägen för 80-talets ufologi. Det är intressant att studera Vallées ideologiska utveckling. De första böckerna "Anatomy of a phenomenon" (1965) och "Challenge to science" (1966) är traditionellt ETI-inriktade. "Passport to Magonia" (1969) inleder ett radikalt nytänkande där folktro och paranormala fenomen förs in i bilden. UFO ges ett jordiskt ursprung. "The edge of reality" (1975), författad tillsammans med Hynek, utvecklar den psykologiska-paranormala aspekten. Vallée spekulerar här även att en okänd jordisk grupp kan ligga bakom fenomenet. UFO som ett kontrollsystem för människans föreställningar och medvetanden presenteras i "The invisible college" (1975). Men vem kontrollerar kontrollsystemet? Vallée lämnar frågan öppen.

Och nu, 1979, kommer "Messengers of deception" vars huvudtes kan sammanfattas: UFO-fenomenet, eller en stor del av det, är resultatet av en eller flera okända jordiska gruppers aktiviteter. De har i hemlighet utvecklat en avancerad teknologi och/eller psykiska förmågor. De har möjligheten att, på gott och ont, manipulera oss för egna syften.

Det är intressant att se att denna teori nu sammanfattats och utvecklats. Inom AFU har vi sedan en tid alltmer lutat åt samma tolkning, därtill bl.a. påverkade av offentliggörandena av CIA:s tidigare hemlighållna experiment med droger och hypnos (1). Vallée talar om tre aspekter på UFO-problemet: fysisk, psykologisk och social:

Fysisk: UFO uppträder som en högenergimassa med pulserande intensiva färger. Massan avger elektromagnetisk strålning och mikrovågor som påverkar vittnets verklighetsuppfattning.

Psykologisk: UFO skapar olika typer av psyko-fysiologiska effekter hos vittnen: perceptionsstörningar, undermedvetna spärrar, visioner, hallucinationer och långtgående personlighetsförändringar. Flera vittnen bär tydliga spår av post-hypnotisk suggestion (2).

Social: Tron på UFO som utomjordiska farkoster sprider sig oerhört snabbt i samhällets alla skikt. De sociala, politiska och religiösa konsekvenserna av denna övertygelse är enorma, sett på längre sikt. "Kan det tänkas att sådana effekter avses bli följden av en process av social påverkan? Kanhända att både troende och skeptiker manipuleras av vad jag skämtsamt brukar kalla 'Higher Intelligence Agency'".

Ovanstående teori skulle kunna ge en förklaring till myndigheternas dubbeltydiga agerande i UFO-frågan. De har insett sin totala hjälplöshet inför dessa gruppers teknologi men kan omöjligt förklara hela den komplicerade situationen för allmänheten i fruktan för panik. En medlem av den franska regeringen svarade så här på Vallées teori: "Den möjligheten finns. Men vi vet vad människor skulle göra med sådan makt. Tro mig, jag har sett effekterna av makt under mina år i regeringen. Om din hypotes visar sig sann, kommer jag att hoppa i Seine utan att vänta på den vidare utvecklingen."

Vallée har deltagit som medlem/observatör i en mängd UFO- och ockulta grupper. Bakom många av dessa grupper ligger "manipulatörerna", som Vallée vill kalla dom. De utnyttjar systematiskt vittnen, kontaktpersoner och grupper över hela världen. Men syftet kan vi bara spekulera om. Genom sin "psykotroniska teknologi" kan de manipulera våra psyken.

Många av dessa idéer hämtar Vallée från en bekant som tidigare var anställd i USA:s underrättelseväsen. Denne går i boken under pseudonymen "major Murphy". Majoren påpekar att om Vallées teori är korrekt så är UFO inte bara ett vetenskapligt problem, utan också ett säkerhetsproblem. Som sådant måste det tacklas annorlunda än ett rent vetenskapligt problem, det krävs närmast kontraspionage. Vallée har tidigare inte varit någon vän av stora UFO-organisationer och får nu ytterligare vatten på sin kvarn. Föreningarna låser sig i byråkrati och personintriger och får ej något vettigt gjort. Major Murphy talar om UFO-föreningar som "historiska nödvändigheter". Men det verkliga jobbet utförs av enskilda "UFO-detektiver" som arbetar utanför de stora organisationerna. Keel var tidigt inne på att det var viktigare för ufologer att studera historia, psykologi och underrättelseverksamhet än att ta reda på hur många gula objekt som observerats under en tid eller skälla på myndigheterna, som de flesta UFO-grupper ägnar sig åt.

Myndigheterna i mellersta USA är mycket oroade över den ökade mängden rapporter om, på ett okänt sätt, stympade och dödade djur. I samband med många av dessa s.k. "cattle mutilations" har UFO observerats. Vallée menar att detta kan vara "nästa steg" i UFO-utvecklingen. En styrkedemonstration med budskapet "se hur hjälplösa ni är; se hur föråldrad er teknologi är". Alltså något av en variant på Charles Fort's vi-är-egendom-teori. De rycker i trådarna - vi reagerar.

Att UFO-grupper och enskilda kontaktpersoner skulle kunna utnyttjas i politiska syften är en aspekt som mycket få ufologer berört. Vallée påstår bl.a. att Adamski och George Hunt Williamsson hade samröre med den amerikanske nazistledaren William Dudley Pelley. Många av medlemmarna i Pelleys grupp "Silverskjortorna" var också medlemmar i Guy Ballards ockulta "I am"-rörelse. "Först måste vi slopa demokratin", säger en liten UFO-varelse till den franske kontaktmannen Claude Vorilhon. Fascistiska och rasistiska undertoner finns i flera kontaktberättelser.

Vallée sammanfattar sina slutsatser i två hypoteser. Båda grundar sig på tanken att en eller flera grupper har förstått UFO-fenomenet (och särskilt dess sociala effekter) tillräckligt för att använda det för egna syften. Enligt den första hypotesen har toppmän inom militären och underrättelseväsendet beslutat använda UFO för att nå politiska mål. De manipulerar UFO-aktivitet och planterar nyckelmän i UFO-grupper för att nå ut med vissa idéer.

Den andra hypotesen går ut på att en ockult grupp utarbetar förfinade metoder som närmast kan beskrivas som magiska: manipulation av psyken (mind), projektion av tankeskapade väsen och föremål, etc.. Genom en psykotronisk teknologi kan de skapa UFO-fenomen och på hypnotisk väg inducera kontaktupplevelser.

Vallée påpekar helt riktigt att dessa båda hypoteser inte förklarar hela UFO-fenomenet. Han har inte övergivit sin teori om UFO som ett kontrollsystem. Den parafysiska realiteten som tefatens ursprung är fortfarande hans huvudtes.

Jag ser Vallées bok som mycket viktig, även om presentationen lämnar en del övrigt att önska. Det finns åtskilligt med material som stöder teorierna men som utelämnats. Jag saknar t.ex. en diskussion om MIB-problemet som har stor relevans för Vallées teorier. Inget nämns heller om kontaktpersoner som George King (Aetherius Society), Marianne Francis (Solar Light Center) och andra som påverkat ufologins utveckling.

Men det verkligt viktiga är att han ställt frågor och visat på möjligheter som borde ha högsta prioritet i undersökningar. Enligt min mening spelar dock Vallée lite väl högt på fenomenets negativa aspekter. Den krypande känslan av något okänt, hotfullt som närmar sig går som en röd tråd genom boken. Det finns en viss fara med att hårddra femte-kolonn-hypoteser. De kan lätt leda till paranoia.

En högt utvecklad teknologi och psykiska krafter behöver ju inte nödvändigtvis jämställas med ökad självviskhet och grymhet. Trots att mycket pekar på motsatsen så när jag dock ett litet hopp om att det på vår jord också finns grupper som arbetar för mänsklighetens bästa. Grupper som till sitt förfogande har farkoster av typen tefat, men som arbetar helt bakom linjerna - de verkliga "bröderna" om man så vill.

Håkan Blomqvist

(1). Se t.ex. Walter Bowart: Operation Mind Control, London, 1978; John Marks: The search for the manchurian candidate - the CIA and mind control, New York, 1979; Donald Bain: The control of Candy Jones, London, 1979.

(2). UFO-upplevelser kan induceras med post-hypnotisk suggestion, se Hynek & Vallée: The edge of reality, s.115f.

Jacques Vallée: Messengers of deception - UFO contacts and cults. - Berkeley, Cal. : And/Or Press, 1979. - Hft. 243 s. : ill. $6.95.

EN SUPERNOVA TÄNDE SOLEN

De är egentligen ganska sällsynta - supernovorna. Varje århundrade räknar man med att det i vår galax, som innehåller 100 miljarder stjärnor, skapas tre supernovor. De är minst sex gånger så massiva som vår sol och kärnreaktionerna i dem sker tusenfallt snabbare än i en vanlig stjärna. Efter ett par miljoner år är allt bränsle slut och supernovan slits sönder av en ohygglig explosion, som vräker ut miljarder ton materia i rymden.

Att döma av mineralprover från en meteor som i slutet av 60-talet hittades i Mexico så har inom loppet av 100 miljoner år för 4,7 miljarder år sedan två olika supernovor exploderat i närheten av det enorma "urmoln" av gas och stoft som vårt solsystem då utgjorde. Chockvågorna från den sista supernovan antas ha pressat samman molnet och startat en kondensationsprocess som skapade urplaneterna och tände solen!

Bevisen för detta kommer alltså från studier av de kemiska beståndsdelarna i en meteor och särskilt av mätningar av förhållandet mellan olika sk isotoper, grundämnen med samma atomnummer men med olika atomvikt, för vanliga grundämnen. Isotopsammansättningen skiljer sig i meteoren från den som är vanlig på Jorden, på månen och förmodligen i hela solsystemet. Dessa egendomliga värden kan förklaras om man antar att materia från en supernova spritts över solsystemet bara några få miljoner år innan meteoren fick fast form. Därför finns det all anledning att tro att den nära förbindelsen mellan en supernova och vårt solsystems födelse verkligen existerade. Omformningen av detta diffusa moln av gas och stoft utlöstes av chockvågorna från den exploderande supernovan, och samtidigt inneslöts överblivna mineralkorn med egendomliga isotoper i meteorer och liknande partiklar i rymden.

EN REST AV URISOTOPERNA

Isotopvärden för mineralprover från månen vad gäller syre och andra kemiska beståndsdelar är ungefär desamma som för prover från Jorden. Den mest spridda och accepterade teorin vad gäller solsystemets uppkomst antar att liknande värden också skulle gälla för de resterande planeterna. Teorin talar om ett

stort gas- och stoftmoln som på grund av starka inneboende gravitationskrafter kondenserades. Eftersom isotopvärdena påverkas och förändras av kemiska reaktioner kan de ovanliga värdena endast föväntas i material som utsatts för mycket liten kemisk påverkan. En sammanblandning av urmolnets olika isotoper skedde efter en tid och spåren efter nästan alla suddades ut. Molnet samlade nämligen på sig restmaterial från en mängd supernovaexplosioner. Varje hade en distinkt blandning av isotoper och andra element. I molnet blandades de helt homogent och återspeglade bara ett medelvärde av isotopvärdena i alla supernovaresterna. De nyligen gjorda upptäckterna av några "urisotoper" med värden som avsevärt skiljer sig från det förmodade medelvärdet indikerar att den sista supernovan kan ha exploderat långt senare än de andra - så sent att materialet i dess chockvågor aldrig riktigt hann blanda sig ordentligt med ämnena i urmolnet innan detta kondenserades till fastare form.

DÄR STJÄRNOR FÖDS

Bara stjärnor som är minst sex gånger så massiva som vår sol kan utvecklas till supernovor. När en sådan stjärna har uttömt sina bränslereserver förändras dess kemiska sammansättning dramatiskt. En skiktning av dem äger rum. Kärnan består av järn och nickel, därutanpå följer ett skal som innehåller kisel men också spår av magnesium och syre, så ett rent syrelager, ett neonlager och ett kollager, också det tillsammans med en del syre. Närmast ytan formerar sig de lättaste grundämnena: helium och allra längst ut ett lager väte. Varför en stjärna i det tillståndet alltid bringas att detonera är inte känt, men på något sätt förflyttas energin som upprätthåller dess inre tryck till de yttre lagren. När så sker faller järn- nickelkärnan samman av sin egen gravitation, bildar en neutronstjärna eller möjligen ett sk Svart Hål, samtidigt som alla skikt av ämnen med fruktansvärd kraft och hastighet sprängs loss. Explosionen är så energirik att somliga supernovor för en kort tid lyser skarpare än hela galaxer. Temperaturen når flera miljarder grader Kelvin. Det är under denna period de ovanliga isotoper främst av magnesium och syra men nu hittat bildas. De aktuella tros ha skapats ungefär 100 miljoner år innan solsystemet kondenserades. Mätningar visar att det bör ligga så lång tid mellan de två sista supernovautbrotten - varför?

Förklaringen är rörelsen hos Vintergatans spiralarmar. De kan betraktas som hela tiden rörliga vågor av tätnande materia och de skiner skarpt upplysta av unga solar. De rör sig många gånger snabbare än den interstellära materien, gas och stoft. I den främre gränszonen pressas dessa moln samman, och gravitationen som får hjälp på vägen, formar efter en handfull miljoner år nyfödda stjärnor. Ett fåtal av dem, de allra massivaste lever bara ett par miljoner år och dör som supernovor. En sådan här våg passerar varje given punkt i vår galax vart 100 miljonte år och besår liksom rymdens gasmoln med tyngre ämnen, förutom att

stjärnors tillblivelse initieras.

SOLSYSTEMETS FÖDELSE

Bortåt 10 miljarder år efter Den Stora Smällen hade olika kärnreaktioner de 10 första minuterna "efteråt" och gravitationens påverkan under de därpå följande årmiljarderna bla format ett gigantiskt gas- och stoftmoln i utkanten av den galax som är Vintergatan. Detta var för ca 5 miljarder år sedan.

För 4,7 miljarder år sedan passerade en massvåg genom regionen, en våg som alltså var nära förknippad med galaxens spiralstruktur. I dess kölvatten kom en mängd ordinära stjärnor samt ett par massiva att bildas. De senare förbrände snabbt sitt kärnbränsle och exploderade som supernovor. Åtminstone en av dessa supernovor skapade ämnena jod 129 och plutonium 244 och spridde ut dem i solsystemets urmoln. Förmodligen bildades även aluminium 26 men alla sådana här kortlivade radioaktiva ämnen blandades med stabilare isotoper från supernovan och ur molnet och efterlämnade inga spår.

100 miljoner år senare, alltså för 4,6 miljarder år sedan, passerade en ny massvåg och skapade en ny generation massiva stjärnor i närheten av urmolnet. Den här gången exploderade en supernova på ett avstånd mindre än 60 ljusår, och den kan faktiskt ha bildats av en bråkdel av molnets material. Först bestod det utslungade materialet bara av gas men det kondenserades snart och formade en otrolig chockvåg av miljarder och åter miljarder mineralkorn. Vågen nådde urmolnet, plattade till dess ena sida något och miljoner mineralkorn trängde in i det och med dem de ovanliga isotoper som idag hittas i meteorer. Det meste av chockvågen svepte dock runt molnet och pressade samman det med en kraft svår att föreställa sig. Redan innan fann i det gravitationskrafter som strävade efter att söka kondensera det i större komponenter, men de var antagligen för svaga för att ensamma kunna starta reaktionen. Nu hjälpt av chockvågen kom processen igång, molnet nådde en kritisk densitet och kollapsade under trycket av sin egen gravitation. På bortåt 10 miljoner år skapades så solen och alla planet embryon.

Supernovor är sällsynta företeelser i vår galax. Egentligen är chansen att två inom loppet av 100 miljoner år skall bildas och explodera så pass när urmolnet till vår solsystem helt obefintlig. Sammanträffandet måste ändå ha ägt rum. Det är den enda förklaringen experterna kan tänka sig som bäst omfattar alla ledtrådarna till solsystemets uppkomst.

Upptäckter av vad som är tydligt synliga cirkulära chockvågor från exploderande supernovor i andra delar av Vintergatan stärker dem i deras tro. I vågornas gränslinjer tycks nämligen nya solar födas - och därmed också nya världar!

Översättning & bearbetning: TAURINA
Källa: Scientific American 1978, oct

HYPNOS

av ALLAN HENDRY Källa: Svävaren/Karlskoga

Ingen typ av UFO-rapporter har väckt sådant allmänt intresse som de omkring 1100 kända s.k. närkontakterna av tredje graden. Den mest dramatiska typen av dessa fall är när någon blir bortförd av främmande varelser som t.ex. i fallet Betty och Barney Hill.

Paret Hill råkade ut för en minnesförlust i samband med en observation av ett ganska avlägset UFO. Under hypnos berättade de senare, oberoende av varandra, en historia om hur de förts ombord på ett rymdskepp av ufonauter och utsatts för en medicinsk undersökning. (En detaljerad beskrivning av fallet Hill kommer att publiceras i ett senare nummer av SVÄVAREN).

Hur många av oss är medvetna om att det här bara är ett fall av inte mindre än 160 som förekommer i UFO-litteraturen, och hälften av alla dessa har hänt efter 1970. Vid flertalet fall krävdes hypnos för att bryta igenom en plötsligt påkommen minnesförlust.

Vad som förvånar en är att de upplevelser som berättas av dessa människor är så likartade. 1967 inträffade i västra Kansas ett fall som har identiskt lika innehåll som fallet Hill från 1961. Båda fallen innehåller vittnen som under hypnos beskriver liknande händelser. Båda paren berättar om att de har gått ombord på ett rymdskepp mot sin vilja och utsatts för en grundlig och ofta smärtsam undersökning. Även lång tid efter händelsen har de upptäckt fysiska märken på kroppen, utan att vara medvetna om orsaken.

TALAR DEN HYPNOTISERADE ALLTID SANNING?

Frågan är naturligtvis huruvida historier, som är berättade under hypnos, verkligen återger vad som hänt. Det är välkänt att polisen i USA med framgång använt hypnos vid undersökning av brottsfall. 1977 kidnappade tre män i en skåpbil en busslast med barn från Chowchilla i Kalifornien. Bussföraren kunde efteråt inte komma ihåg registreringsnumret på skåpbilen. Under hypnos lyckades han dock återkalla minnet tillräckligt för att kidnapparna skulle kunna spåras.

Sådana händelser förstärker naturligtvis förtroendet för hypnotisk regression (uppväckande av minnet), men missförstånd som att man skulle kunna perfekt återkalla en händelse eller att man inte skulle kunna ljuga eller fantisera under hypnos är också vanliga.

William McCall M.D., tidigare president i American Institute of Hypnosis, som har använt tekniken i 30 UFO-fall, noterar: "Det är teoretiskt möjligt för en skicklig hypnotisör, att få en person

under hypnos att säga eller göra vad som helst, därför att den hypnotiserades främsta önskan är att göra hypnotisören till viljes. Han säger ofta saker som inte är helt sanna och som kan vara fantasier. Jag tror, säger McCall, att de som har blivit bortförda av ett UFO inte kan skilja på fakta och omedveten fantasi."

Dr. Leo Sprinkle, som är känd för sitt arbete med att med hjälp av hypnos återkalla minnet, säger: "Det är möjligt - men inte sannolikt - att de bortförda ersätter fakta med fantasi. Det är dock inte omöjligt för en person att ljuga eller fabricera information när han/hon befinner sig i hypnos.

TECKNADE SERIEFIGURER BLIR UFONAUTER

Första gången jag (artikelförfattaren) fick anledning att betrakta hypnos med misstänksamhet, var efter en rapport från en UFO-undersökare, Ted Phillips, som hade lyssnat till bandinspelningar där en som blivit "kontaktad" berättade. Denne man från Missouri berättade att han blivit tagen ombord på ett rymdskepp och undersökts. Han fick följa med till en annan planet och återvände sedan till jorden. Det suspekta inträffar när mannen blir ombedd att beskriva hur de varelser som kontaktat honom såg ut. Han får dem nämligen att verka helt otroliga. När hypnotisören frågar om han verkligen är säker på sin sak, ändrar han sig under hypnosen och medger att deras utseende hade han hämtat från en tecknad serie i en dagstidning.

EXPERIMENT MED HYPNOS

Nyligen utförde några UFO-undersökare på västkusten (USA) ett kontrollerat experiment med UFO-hypnos och presenterade resultaten vid ett möte med American Psychological Association, som hölls i Toronto.

Två UFO-undersökare, Dr. Alvin Lawson och John De Herrera, samt Dr. McCall, valde noggrant ut ett antal frivilliga personer, som enligt en undersökning hade mycket lite kännedom om UFO-fenomenet. Ingen av dem hade sett eller läst något om ämnet.
Under hypnotisk trance fick varje frivillig föreställa sig att de hade blivit ombordtagna på ett UFO och de förseddes med ett scenario som inkluderade medicinsk undersökning och eventuella fysiska och psykiska efereffekter. Det intressanta för undersökarna var nu vilka detaljer de frivilliga skulle utveckla. Skulle de berätta torrt och sakligt? Skulle man tvingas att vägleda dem genom varje fas av berättelsen? Till undersökarnas förvåning berättade alla de frivilliga historier som i stort sett är oskiljbara från de äkta fallen i UFO-litteraturen, när det gäller handling, detaljrikedom och förmågan att återkalla ur minnet.

Kritiker av experimentet noterar att i de riktiga fallen ber man naturligtvis inte de hypnotiserade, som här, att hitta på detaljer. Inte ger man dem heller något scenario att hålla sig till.

Dessutom upplever de som råkat ut för reella händelser i allmänhet stark emotionell rörelse när de berättar sina upplevelser under hypnos.

McCalls svar på detta är att en person som befinner sig i djup trance, är ytterst känslig för hypnotisörens icke verbala uttryckssätt, t.ex. språk och tonfall och skulle därför, som en följd av detta, kunna uppleva något nästan mardrömsliknande. Fakta kvarstår dock. Inget kontrollerat experiment, som det här, kan ge en sann bild av verkligheten.

Men på vilket sätt skulle man då bättre kunna kontrollera det relevanta i att använda hypnos vid UFO-undersökningar? I min egen roll som UFO-undersökare för "Center för UFO studies", har jag ibland tänkt mej att iscensätta falska UFO-händelser för vittnen, droga dessa till medvetslöshet, och senare använda hypnos för att se hur perioden av minnesförlust skulle komma att redovisas. Ganska oetiskt, javisst, men vad har man för alternativ?

"VILKEN PLANET KOMMER NI FRÅN?"

Plötsligt uppenbarade sig, den 14 juli 1978, ett alternativ. Jag blev kontaktad av en 43-årig kvinna på Long Island i New York, som hade upplevt en närkontakt av tredje graden. Hon hade gått utomhus kl. 12.30 och hennes uppmärksamhet riktades omedelbart mot ett surrande ljud. När hon tittade upp såg hon ett tefat, 20 fot i diameter, som svävade på låg höjd över hennes hus, sa hon. Hundratals vita ljus fanns undertill och en kupol med blinkande rött ljus krönte toppen av farkosten. Hon hörde brummande och surrande ljud. När kvinnan stod och såg på UFOt lyste plötsligt en röd ljusstråle ner på henne och paralyserade henne. Hon stod då vid sin ytterdörr. Inom sig hörde hon en röst fråga: "Är ni rädd?" Kvinnan svarade omedelbart med tankeöverföring: " Nej, det är jag inte, jag trodde aldrig på sånt här". "Tror ni nu?" frågade rösten. "Ja, det gör jag." Denna telepatiska diskussion ägde rum några få minuter. Vittnet frågade frågor som: "vilken planet är ni från och varför landar ni inte här framför huset?" Samtidigt som hon tyckte sig ha fått svar på alla frågor, kunde hon inte minnas vad rösten hade svarat.

MEDDELANDE FRÅN UFONAUTERNA

När ufonauterna avlägsnade den paralyserande strålen och fortsatte sin färd mot nordost, kunde damen se ett meddelande lysa med stora bokstäver. Det verkade vara FAIL TO eller FULL TO. Men hon var inte säker. Hon sprang över gatan och ropade ut en granne. När grannen kom ut var UFOt för avlägset för att synas klart.

Under mitt telefonsamtal med vittnet talade hon mycket artikulerat, verkade ärlig och lika seriös som hundratals andra vittnen jag har

pratat med. "Människor tittar på en som om man var tokig. Men, tro mig, det här är inte någonting som jag har drömt. Jag är inte den som går omkring och hittar på saker som inte händer," sade hon.

På grund av beskrivningen av de vita och röda ljusen och meddelandet som hon läst, ringde jag alla annonsbyråer som har flygplan uppe med reklam. Av tidigare erfarenhet där vittnen har rapporterat annonsplan, som synts mer eller mindre tydligt, vet jag att detta är utmärkta exempel på hur vittnen applicerar de attribut, som de tror att ett UFO bör ha, på ett känt föremål. De starka känslomässiga upplevelser, som många vittnen har erfarit i sådana fall, är lika genuina som de som rapporteras i samband med riktiga UFO-fall.

Men vem kunde då tänkas annonsera kl 12.30 över Long Island? Jo, the Brooklyn School of Aviation. Ett av deras plan hade flugit över den del av staden där kvinnan bodde. Och det meddelande det bar med sig i vita ljus under planet ljöd: CHARTER FLIGHTS TO ATLANTIC CITY. Äntligen, det perfekta hypnotiska experimentet. Vad skulle nu en person, som verkligen trodde att hon hade haft en närkontakt, säga under hypnos? Skulle hon berätta samma historia?

Jag hyrde en professionell hypnoterapist, som har en praktik i New York City. Jag paratade ingående med honom för att försäkra mig om att han inte hade några speciella förutfattade meningar för eller emot UFO-fenomenet. Dessutom, för att undvika att han skulle leda vittnet på villovägar omedvetet, underlät jag att berätta att jag visste lösningen på fallet.

Och resultatet? Exakt samma historia berättades under hypnos, utan någon ytterligare information. Damen kunde fortfarande inte komma ihåg vilken planet besökarna hade kommit från och andra detaljer var mycket diffusa. När damen testades för sin mottaglighet för hypnos, där graderingen går från 0-5, konstaterades att hon hamnade runt en tvåa. Hennes beskrivning under hypnos var alltså inte en fullständig återupplevelse av vad som hänt, utan snarare en återberättelse av det. Detta faktum förvånade inte hypnoterapisten, som menade att endast 5-10% av befolkningen kan fås att fullständigt återuppleva något via hypnos.

FYSISK EFTEREFFEKT?

En annan sak av intresse: Vår UFO-observatör påstod att hon efter sin närkontakt upplevt en fysisk eftereffekt, nämligen illamående. Efter hypnosen återkom illamåendet.

Varför reagerar då en annars helt normal individ på ett sådant bisarrt sätt efter att ha sett ett reklamflyg? Hypnoterapisten kontrollerade damen med ett "Minnesota Multiphasic Personality

Inventory", ett vanligt datorgraderat test, som används för att avslöja psykoser. Resultatet av testet löd: Långt ifrån det resultat man skulle få från en psykiskt helt frisk person. Rapporten sammanfattades: "Barnsligt behov av uppmärksamhet, försök till självmord möjligt" och att hon var i hög grad överkänslig för sina kroppsliga funktioner och sin fysiska hälsa. Hon kan uppleva ... "påhittade krämpor och smärtor utan reell fysisk grund". Detta kan alltså förklara hennes illamående.

Sammanfattningsvis kan alltså sägas att UFO-upplevelser, berättade från det undermedvetna under hypnos, kan ha mer att göra med vår tekniska tids egen mytologi än med riktiga närkontakter.

Artikelförfattaren Allan Hendry, är Chief Investigator för "Center of UFO Studies" och författare till boken "The UFO Handbook".

Artikeln är hämtad från den amerikanska tidningen OMNI, juli 1979.

Översättare Acke Svensson

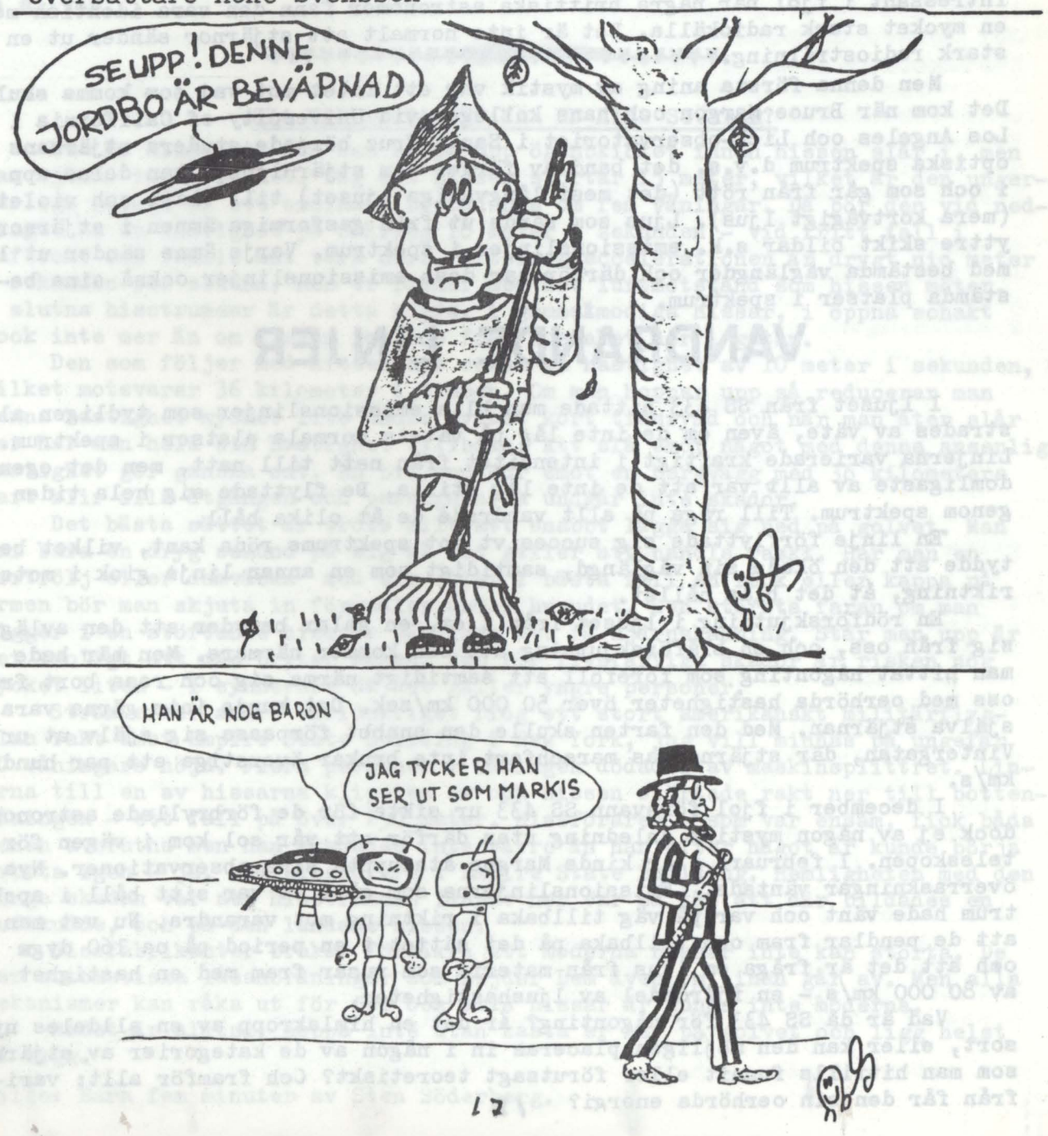

SS 433

Årets stjärna heter SS 433. Den liknar ingenting annat i rymden och den uppför sig på ett sätt som ingen hittills lyckats förklara. Vad man sett av den har skapat den stämning av mystik som brukar förebåda nya och verkligt betydande upptäckter inom astronomin. Runt om i världen försöker man nu avslöja hemligheten genom att ställa upp nya hypoteser och göra nya observationer. I jakten deltar också radioastronomerna vid rymdobservatoriet på Råö utanför Kungsbacka. Där har man i sommar studerat SS 433 i en global samkörning med radioteleskop i Västtyskland, USA och Sydamerika.

11.000 LJUSÅR

SS 433 är en stjärna av 14:e magnituden och skulle synas i stjärnbilden Örnen i en vanlig fältkikare om den inte låg så illa till i Vintergatans plan ur vår synpunkt. Avståndet är 11.000 ljusår. Den upptäcktes på 1960-talet och har fått sitt namn efter numret i en stjärnkatalog sammanställd av astronomerna Stephenson och Sanduleak.

Den gången såg man ingenting märkvärdigt hos stjärnan. Den började bli intressant i fjol när några brittiska astronomer fann den vara identisk med en mycket stark radiokälla. Det är inte normalt att stjärnor sänder ut en så stark radiostrålning.

Men denna första aning av mystik var ett intet mot vad som komma skulle. Det kom när Bruce Margon och hans kolleger vid University of California i Los Angeles och Lick-observatoriet i Santa Cruz började studera stjärnans optiska spektrum d.v.s. det band av färger som stjärnljuset kan delas upp i och som går från rött (det mest långvariga ljuset) till blått och violett (mera kortvågigt ljus). Ljus som sänds ut från gasformiga ämnen i stjärnornas yttre skikt bildar s.k. emissionslinjer i spektrum. Varje ämne sänder ut ljus med bestämda våglängder och därför har dess emissionslinjer också sina bestämda platser i spektrum.

VANDRANDE LINJER

I ljuset från SS 433 hittade man bl.a emissionslinjer som tydligen alstrades av väte, även om de inte låg på vätets normala platser i spektrum. Linjerna varierade kraftigt i intensitet från natt till natt, men det egendomligaste av allt var att de inte låg stilla. De flyttade sig hela tiden genom spektrum. Till råga på allt vandrade de åt olika håll.

En linje förflyttade sig succesivt mot spektrums röda kant, vilket betydde att den ökade sin våglängd, samtidigt som en annan linje gick i motsatt riktning, åt det blåa hållet.

En rödförskjutning i ljuset från t.ex. en galax betyder att den avlägsnar sig från oss, och en blåförskjutning att den kommer närmare. Men här hade man hittat någonting som föreföll att samtidigt närma sig och resa bort från oss med oerhörda hastigheter över 50 000 km/sek. Det kunde inte gärna vara själva stjärnan. Med den farten skulle den snabbt förpassa sig själv ut ur Vintergatan, där stjärnornas marschfart inte brukar överstiga ett par hundra km/s.

I december i fjol försvann SS 433 ur sikte för de förbryllade astronomerna, dock ej av någon mystisk anledning utan därför att vår sol kom i vägen för teleskopen. I februari i år kinde Margon återuppta sina observationer. Nya överraskningar väntade. Emissionslinjerna som gått åt var sitt håll i spektrum hade vänt och var på väg tillbaka i riktning mot varandra. Nu vet man att de pendlar fram och tillbaka på det sättet i en period på ca 160 dygn och att det är fråga om ljus från materia som rusar fram med en hastighet av 80 000 km/s.- en fjärdedel av ljushastigheten.

Vad är då SS 433 för någonting? Är det en himlakropp av en alldeles ny sort, eller kan den möjligen placeras in i någon av de kategorier av stjärnor som man hittills funnit eller förutsagt teoretiskt? Och framför allt: varifrån får den sin oerhörda energi? /

Det är ingen brist på förslag. Ett är att SS 433 kan vara ett svart hål, ett oändligt kompakt objekt bestående av 100 000 solar med en gravitation som är så stark att ingen strålning kan tränga ut. När det svarta hålet seglar fram genom Vintergatan sugs gasmassor från alla håll in ihålet med de fantastiska hastigheter som emissijonslinjerna i spektrum vittnar om.

Margon själv tror att SS 433 är en neutronstjärna, den oerhört täta restkärnan efter en supernovakolapps. Från denna centralkropp tänker han sig att gas slungas ut i motsatta riktningar ungefär som vattenstrålar från en roterande spridare med två munstycken. Radioastronomiska observationer har visat att SS 433 faktiskt ligger mitt bland resterna av en supernova.

Det finns invändningar mot båda hypoteserna och än lär det nog dröja ett bra tag innan astronemerna kommer överens om vad det är man har upptäckt.

Vid Råöobservatoriet har man redan deltagit i flera undersökningar av radiostrålningen från SS 433. Ett av de större projekten utfördes i början av juni i samarbete med observatorier i Västtyskland, Sydamerika och Californeien. Det rör sig om s.k. interferensobservationer, och i detta fall gjordes de med osedvanligt långa avstånd, s.k. baslinjer, mellan nio mottagarantenner.

Genom att kombinera signaler som samtidigt uppfånagas från samma radiokälla av olika antenner får man en mycket mer detaljerad bild av egenskaperna hos objektet än om man har ett enda radioteleskop. Resultaten leder till vissa slutsatser om t.ex. radiokällans form och storlek - pusselbitar som man ofta får fortsätta att samla ihop under flera år innan man ser bilden börja klarna på allvar.

****

SKA MAN HOPPA UPP NÄR EN HISS STÖRTAR?

Det är klart att man kan hoppa upp ögonbkicket innan hissen slår i, men man tjänar inget på det. Säg att hissen störtar 15 meter, vilket är den ungerfärliga höjden på ett ordinärt bostadshus om fem våningar. Då bör den vid nedslaget ha en hastighet på omkring 10 meter i sekunden - vid fritt fall i lufttomt rum skulle det vara mera, eftersom eccelerationen är drygt nio meter i sekunden per sekund. Men vi räknar med det luftmotstånd som hissen möter. I slutna hisstrummor är detta högre, i gammalmodiga hissar, i öppna schakt dock inte mer än om hissen ramlade från hustaket ner i gatan.

Den som följer med hissen har också en hastighet av 10 meter i sekunden, vilket motsvarar 36 kilometer i timmen. Om man hoppar upp så reducerar man denna hastighet mycket lite under mycket kort tidsrymd och när man åter slår ner har man hela sin hastighet tillbaka. Att slå emot något med denna ansenliga hastighet gör ganska ont. En bil som kör emot en bergvägg med 36 kilometers fart blir illa åtgången och passagerarna undgår inte skador.

Det bästa sättet är trots allt att snabbt lägga sig ned på golvet. Man har bara en dryg sekund på sig så det gäller att handla raskt. Har man en portfölj eller damväska med sig eller i bästa fall en rock eller kappa på armen bör man skjuta in föremåler under huvudet. Den största faran om man ligger i en störtande hiss är nämligen att få hjärnskakning. Står man upp är det troligt att man bryter benen.. Men för livsfarliga skador är risken nog mycket liten - i synnerhet då det gäller yngre personer.

Strax efter andra världskriget flög ett stort amerikanskt militärflygplan rakt emot Empire State Building i New York, jag vill minnas på ungefär 80 våningars höjd. Flera personer i våningen dödades av maskinsplittret. Linorna till en av hissarna klipptes av och hissen störtade rakt ner till bottenvåningen - ett fall på över 250 meter. Hissföraren - som var ensam, fick båda benen avbrutna men han skadades inte värre än han efter något år kunde börja arbeta igen - ja, som hissförare i Empire State Building. Hemligheten med den ringa skadan var att hisstrumman längst ner var så tät att där bildades en luftkudde, och på den landade hissen.

Hissfabrikanter brukar försäkra att moderna hissar inte kan störta. De har automatiska låsanordningar som hejdar Dem även om linan går av. Men alla mekanismer kan råka ut för fel och alla hissar är gunås inte moderna.

Rådet är alltså: hoppa inte utan kasta er ner på golvet och ligg helst på rygg.

Källa: Bara fem minuter av Sten Söderberg.

VAD HAR MAN SETT

Professor Edgar Lucin Larkin från observatoriet på Mount Lowe i Kalifornien, har aldrig velat medge, att han gjorde något annat än prövade ett nytt teleskop den dag för flera år sedan, när han riktade in instrumentet på Mount Shastas fjärran sluttningar. Han hävdar, att han aldrig hört talas om en koloni från den försvunna kontinenten, och att han blev absolut förbluffad, när han såg marmorbyggnadder med gyllene kupoler bland tallarna, och träd som avtecknade sig mot en ridå av blått ljus.

Han upptäckte snart att han inte var den förste som hade "stött"på "mysteriet på Mount Shasta". Befolkningen i den lilla staden Weeds, som ligger vid foten av Shasta, berättade honom sällsamma historier om vitklädda gestalter, som blivit sedda i skymningen, och inte kunnat fotograferats utan försvunnit i dunklet.

De berättade också om en okänd kraft som hindrade nyfikna att närma sig en viss punkt i en nästan otillgänglig trakt närmast öster om Shasta. De visade honom stället, där en oförklarlig dimbank en gång satte stopp för en skogsbrand så att träden bortom den onte ens blev svedda.

Tågpersonalen på linjen Shasta Limited berättade om blåa ljus, som de ofta hade sett. "Det är de sista överlevande från det försvunna Lemurien. De tog sin tillflykt till Shasta innan kontinenten sjönk i havet."

Professor Larkin organiserade en expedition som skulle undersöka saken. Den måste återvända på grund av den svåra terrängen och det dåliga vädret innan den uppnått platsen, där han iakttagit de gyllene kupolerna. Det fanns många olika förklaringar - men ingen av dem förklarade fakta.

Allmänheten förlorade intresset för saken. Men i avlägsna trakter i norra Kalifornien fortlever legenden och får nytt liv varje gång det blå skenet fladdrar på himlen eller en vilsegången jägare stöter på en mossbevuxen ruin, vars stenar lyser i skymningen.

DJÄVULENS FOTSPÅR

Om ni är skicklig i att förklara saker och ting kan ni pröva er förmåga på historien om "Djävulens fotspår".

När de flegmatiska invånarna i ett halvt dussin småstäder i södra Devon vaknade en februarimorgon år 1855 fann de den nyfallna snön täckt av egendomliga fotspår, som liknade märken av hovar. Spåren var synliga på en sträcka av över 160 km. Man såg dem på taken, på meterhöga murar och i trädgårdar, vilkas grindar var låsta.

Överallt var spåren lika regelbundna, varelsen som gjort dem kunde tydligen hoppa upp på taken, balansera på murar och praktisera sig in i inhägnade trädgårdar, utan att sopa undan snön på sidan om spåren eller minska farten. Avståndet mellan fotspåren var överallt 21 centimeter.

Det fanns emellertid en sida av saken, som undanskymde allt annat. Spåren gick alla i rak linje. "Och det existerar ingen känd varelse, vars spår går i rak linje".

Man har förklarat dem som spåren efter något sjödjur, som trotts vara utdött, man har tillskrivit dem "andar", man har påstått att de var ett kodmeddelande till jorden från en annan planet, och man har slutligen menat att det var djävulens fotspår. Till slut visade det sig emellertid att det var lättare att glömma bort saken.

20

BIBLIOTEK

Själva ordet bibliotek kommer av det grekiska biblion som betyder bok och theke som betyder förvaringsrum. Det är alltså ett rum där man förvarar böcker. Senare har ordet övergått att uppfattas som en boksamling.

Nu kan man diskutera om kilskriftstavlor är böcker, men på dem inpräglades en gång tidens lärdom och diktning. Och därför räknar vi kung Assurbanipals tavelsamling i Nineve till ett av de första biblioteken. Assurbanipal var på 600-talet f.kr. Asyriens siste storkonung och han samlade med stor energi sin tids vetande. På 1840-talet gjorde engelsmannen Henry Layard den stora utgrävningen i Nineve och fann då tusentals lertavlor. Omkring 30 000 av dessa fragment har överförts till British Museum där de första gången tolkades av en eljest okänd ung forskare, George Smith, som bland annat upptäckte det märkliga kanske 4 000 år gamla Gilgamesh-eposet.

Ett ännu äldre bibliotek med papyrusrullar fanns i det egyptiska Memfis Kung Osymandyas, som anlade det, lät över ingången skriva "Läkedom för själen", vilket såvitt jag förstår är världens äldsta bevingade ord - detta till 1400 f.Kr.

Många av papyrusrullarna där överfördes till Alexandria, där det i anslutning till universitetet fanns forntidens största bibliotek. Det brann första gången år 47 f.Kr., och då åsamkades mänskligheten säkert en av sina största förluster. Man tror att en halv milion skrifter förstördes. Men Alexandriabiblioteket uppstod ur askan. Dit fördes bland annat 200 000 bokrullar från Pergamon. Men år 389 brändes det ned för andra gången - nu genom mordbrand av en fanatisk kristen sekt.

Redan i antiken fanns också stora privatbibliotek, av vilka Aristoteles lär ha varit det mest betydande - han var ju lärare inte bara till världserövraren Alexander utan också postumt till nära 2 000 års lärde i Europa.

De medeltida biblioteken bestod av handskrifter och av sådana fanns stora samlingar, framför allt i klostren, senare också vid de på 1200-talet grundade universiteten. På tusentalet blev Vatikanbiblioteket ett av världens största och är än så idag. Det finns nog knappast något bibliotek som täcker så många århundranden.

Genom boktryckarkonsten kom biblioteken att få en delvis ny typ: de tryckta böckerna är mera lättillgängliga än stentavlor, papyrusrullar och tjocka handskrifter i jätteformat. Genom den oerhörda bokproduktionen kan man väl tycka att biblioteken skulle svämma över alla bräddar. Alla böcker kan inte längre hållas tillgängliga och katalogarbetet blir betungande. Man har fått nya hjälpmedel: tidningarna mikrofotograferas och katalogiseringen kan ske med datamaskinens hjälp.

Vid de stora Natiolal- eller riksbiblioteken liksom vid en del universitetsbibliotek samlas nu först och främst allt som trycks i vederbörande land. I Sverige har kungliga biblioteket, Uppsala, Lunds, Göteborgs, och i viss mån Umeås universitet rätt att få allt som trycks.

Det är väl inte riktigt klarlagt vilket som är världens största bibliotek, Bibliothéque nationale i Paris tävlar med British Museum om att vara värst båda har troligen omkring fem milioner band. Det största biblioteket i Norden är "Det store konglige" i Köpenhamn som också sedan 1793 är tillgängligt för allmänheten. I Sverige är Carolina Redeviva, universitetets bibliotek i Uppsala, störst med över en miljon band och 20 000 handskrifter. Kungl. biblioteket är kanske kvantitativt något mindre men har också lidit svåra avbräck blana annat genom slottsbranden 1697.

De lånebibliotek för allmänheten som numera finns nästan överallt i den civilicerade världen har sin tradition från England, där man 1850 antog en parlamentsakt enligt vilken varje stad med över 10 000 invånare ska anslå en viss summa per skattepund för ett fritt folkbibliotek. Det är efter liknande mönster vi har fått våra stads- och kommunalbibliotek.

Källa: Bara fem minuter, av Sten Söderberg.

9.1

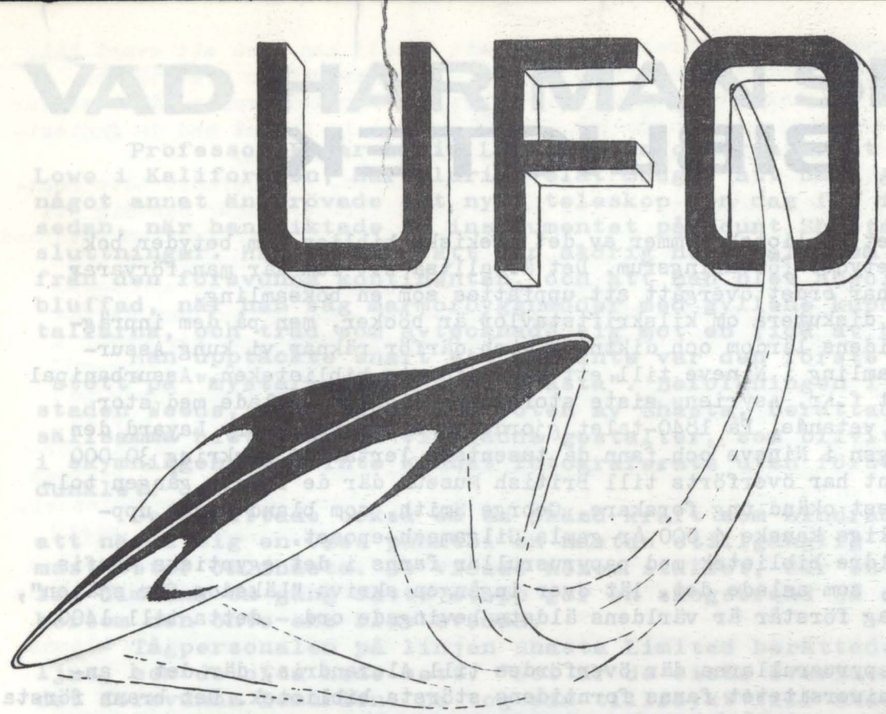

INFORMATIONSPROGRAM

Lördagen den 22-3 1980 kl. 14.00
Sandbroskolan Enköping

Riksorganisationen UFO-SVERIGE anordnar i samband med sin riksstämma ett stort informationsprogram

Medverkande:

Direktör **Gösta Carlsson, "Pollenkungen":** "Mitt möte med rymdvarelser"
Professor **Jens Tellefsen:** "Fysiken och UFO-login, var står vi?"
Ingenjör **Henry Svensson:** "UFO-logi och demokrati"
Rymdjournalisten **Eugen Semitjov:** "Framtiden i rymden"

Film Debattpanel

ENTRÉ KR 25:-
Möjlighet till förköp av biljetter genom insättning av kr 25:- på pg 46 41 21-6.
Biljetterna utlämnas vid entrén mot uppvisande av postkvitto.

Arrangör: Enköpings UFO-förening

22.

- Jag är fortfarande mycket rädd och tittar ner för att slippa se det. Därför kan jag ej säga vart det tog vägen. Jag kan också säga, att min moped saktade farten, men om det var jag, eller motorkrångel, kan jag ej säga.

- Jag är själv helt säker på,att jag har sett vad jag här beskrivit, i verkligheten. Jag har aldrig sett något liknande förut.

I rapporten framgår, att Ann-Charlotte har drabbats av mörkerrädsla efter händelsen.

Tråkigt rutinarbete

Att följa upp och utreda inrapporterade UFO-fall är ett tämligen tråkigt och rutinbetonat arbete - utom när det gäller närkontakter av 2:a och 3:e graden (den senare "humanoidobservationer"). Ungefär hälften av rapporterna faller bort i ett mycket tidigt skede, genom våra välutbildade fältforskares förmåga, att snabbt kunna bedöma om de är värda fortsatt utredning. Många rapporter, typ dagstidningsnotiser, kommer inte ens med i denna statistik eftersom fältforskaren inte befattar sig med material, som direkt pekar på misstolkningar. Dessa är således inte rapporter, sett ur UFO-Sveriges synpunkt, och skall beaktas vid jämförelse med statistik från utlandet. Samma sak gäller FOA:s uppklarningsstatistik,eftersom man där med förkärlek arbetar med utpräglade misstolkningsrapporter och aktar sig noga för att befatta sig med de mera beviskraftiga fall, som t.ex. presenteras i UFO-Information.

Femton procent faller bort i resp. fältforskares senare utredningsskede. 35 procent hamnar slutligen hos rapportcentralen där ytterligare 15 procent faller bort i den slutliga bedömningen, som grundar sig på en rad efterkontroller, där bl.a. våra kontakter inom försvaret kommer in i bilden. Kvar har vi sedan ungefär 20 procent UFO-fenomen.

När fallet därefter är utskrivet för publicering i UFO-Information skall det, av rapportcentralen, redigeras och därefter skrivas ut på nytt en andra gång, före slutlig redigering. Skall observatörens ev. skiss tas med i tidningen? Finns det något foto i svart/vitt av observatören? Varför har inte fältforskaren bifogat sådant? Var skall vi ordna en fotograf, som till en rimlig kostnad för oss, kan åka ut och plåta observatören? Har vi råd att köpa ett foto genom ortstidningen? (Det kostar 125 kronor!) Behövs en illustration, gjord av en av våra tecknare? - en rad frågor och tidsödande arbete.

I detta fall sände vi en kopia av hela rapporten,och Ann-Charlottes egna blyertsteckningar, till vår illustratör Chris B. Vos, som sedan försökte återge händelseförloppet, med detta material som underlag.

Därefter skall texten sättas och korrekturläsas. Den skall sedan (när det gäller en fristående artikel), pusslas ihop av Carl-Axel Jonzon och Jan Lind, med övrigt textmaterial så att allt får rum i UFO-Information på det fasta utrymmet. Ibland får det inte rum och får stå över till ett senare nummer. Sedan skall det göras lay-out, reprofotograferas, tryckplåtar och tryckas. Ihopplockning, för hand, av varje blad till över tvåtusen tidningar, häftning och renskärning! Vissa medlemmar åker regel-

bundet 50 till 60 mil för att hjälpa till med detta grovjobb.

Hur länge till går det att låta folk få betala för att få arbeta gratis ?

Alla fältforskare arbetar idéellt utan ersättning. Många utredningar kostar hundratals kronor i form av resor, ledighet från jobbet med löneavdrag, telefonsamtal, porto, film, bandkasetter etc. - och allt skall betalas med fältforskarens egen personliga ekonomi. Flera fältforskare har också satsat uppemot tiotusen kronor på avancerad utrustning, som t.ex. fjärrstyrda telefonsvarare, kameror, reportagebandspelare, filmkamera, mobiltelefon, personsökare, elektronisk mätutrustning etc. Likadant är det med de lokala UFO-Sverigegrupper som jobbar med UFO-utredningar - för att inte tala om rapportcentralens utgifter!

Flera fältforskare tvingas nu periodvis avsäga sig utredningsuppdrag, eftersom de inte har råd att utföra dem. Att arbeta idéellt och gratis, må så vara - men, hur länge går det att få folk att betala hundratals kronor i månaden, av egna medel, för att göra utredningar ? Nog skulle det vara bra, att kunna ersätta dem med någonting ibland - åtminstone med bensinpengar? Och vilken uppmuntran !

Meningen är, att UFO-Sveriges stödfond skall bidra med medel också för utredning av UFO-fall. Men när inga pengar kommer in?

Bidragsgivningen ligger så lågt som ca en krona per år och medlem, om man räknar som genomsnitt. I verkligheten är det bara ett dussin medlemmar som regelbundet donerar medel, varav en enda med regelbundna större belopp om 2-300 kr. varje gång (Tack "S.B" !).

Vi vädjar därför till Dig, som fortlöpande vill ha väldokumenterade rapporter i UFO-Information, att försöka göra något för att åstadkomma detta, genom att sända in Ditt bidrag till postgirokonto 23 90 52-4 UFO-Sveriges Stödfond. Skriv "Fältforskning" i rutan för meddelande till betalningsmottagaren. Tack på förhand !

Sammanställningar eller fristående artiklar ?

Skriv också till UFO-Sveriges rapportcentral, Box 151, 731 01 Köping och tala om hur ni vill ha våra svenska utredningar presenterade:
Skall de göras i fristående artiklar med mera detaljer, som tar upp t.ex. lägesskisser, molnighet, väder och vindstyrka - textmaterial, som många läsare kanske tycker är onödig och tråkig läsning och som gör artikeln torr?
Eller skall de publiceras i sammanställningen "Hänt sen sist", enligt nuvarande utformning - snabbt och lättläst?

Skriv också ned era synpunkter på övrigt artikelmaterial. Vill ni ha mera orienterande artiklar om vad som händer inom UFO-forskningen i övriga världen, nya hypoteser eller vetenskapligt orienterande artiklar? Vill ni, i brist på svenska närkontakter, ha utländska sådana istället?

Det är Din tidning och vi vill höra Din mening !

Thorvald Berthelsen